

Cases del carrer Vila-seca

Sant Vicenç de Torelló

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: C. Vila-seca. Colònia Vila-seca

Coordenades:

Latitud: 42.06053
Longitud: 2.25478
UTM Est (X): 438341
UTM Nord (Y): 4656765

Classificació

Número de fitxa 08265 - 69
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:
[Colònia Vila-seca](#)
Autoria de la fitxa Antoni Rodríguez Fernández / Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dt., 01/07/1997 - 02:00

Descripció

El carrer de Vila-seca està situat a la carretera de Borgonyà a Torelló al seu pas per la colònia. Està constituït per una filera de cases entre mitgeres a cada costat del carrer. Totes elles es van construir segons

una mateixa tipologia i originalment es trobaven dividides en diversos habitatges. Consten de planta baixa, pis i golfes i tenen la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Les façanes es componen simètricament segons tres eixos, definits per obertures d'arc pla o escarser arrebossats. A nivell tipològic, l'edifici de la fonda presenta variacions, ja sigui pels balcons de l'eix central com per les galeries porticades de la façana posterior. El revestiment exterior dels murs és arrebossat i pintat de diferents tonalitats càlides, que atorguen certa particularitat al conjunt.

Història

Els socis de l'empresa Almeda, Sindreu i Companyia van adquirir els terrenys de diverses heretats de la zona per construir-hi una fàbrica de filatures, un cop obtinguda la concessió d'aprofitament de les aigües del Ter. Als terrenys de la masia la Roca s'hi van construir les cases per als treballadors, les cases dels amos i l'església, totes elles distribuïdes entorn l'actual carrer Vila-seca. Durant la construcció del complex fabril, el barceloní Joan Vila va adquirir la meitat de la propietat i del dret d'explotació del salt d'aigua. El deute que aviat va assumir Joan Vila va fer que hagués de recórrer al capital del seu amic Frederic Marcet que, finalment, l'any 1879 va passar a ser-ne el propietari. Aquest mateix any, se li va donar un estatus jurídic i fiscal a la nova indústria cotonera. En un primer moment, es van construir dues cases de planta baixa, pis i golfes, una d'elles destinada als encarregats (actual núm. 19). Al costat s'hi van bastir 12 cases més de planta baixa, que es corresponen amb els actuals números 9, 11, 13 i 15. L'any 1880 hi havia 25 pisos llogats, mentre que l'any següent ja n'hi havia 40. Cal afegir que, com que hi havia dues fàbriques amb propietaris diferents, la promoció d'habitatges i el cobrament dels lloguers corresponia a cadascun d'ells. La creixent demanda d'habitatges per als treballadors que s'incorporaven a la fàbrica va suposar que els edificis fossin ampliat succeïssim fins a donar-los la forma actual. L'any 1948 es va construir l'edifici que actualment té el número 5, segons les mateixes característiques que els existents, que va habilitar-se com a escola de nens i pisos dels encarregats a dalt. Finalment, durant la dècada de 1950 es va construir un altre edifici, on s'hi contaven 12 pisos més (actuals 2 i 2 bis). La crisi del sector tèxtil durant la dècada de 1970 va suposar el progressiu abandonament de la colònia, fins que, vint anys més tard, la majoria d'habitatges estaven desocupats. La zona va ser reformada en el context d'un Pla Especial de Reforma Interior, que va suposar una recuperació dels antics espais i habitatges de la colònia.

